

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija)
SPRENDIMAS
2004 m. lapkričio 23 d.*

Byloje T-84/03

Maurizio Turco, gyvenantis Pulsano (Italija), atstovaujamas advokatų
O. W. Brouwer, T. Janssens ir C Schillemans,

ieškovas,

palaikomas

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä ir A. Guimaraes-Purokoski,
nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Danijos Karalystės, atstovaujamos J. Liisberg, vėliau – J. Molde, nurodžiusios
adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: anglų.

ir

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse ir K. Wistrand, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-C. Piris ir M. Bauer,

atsakovę,

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos C. Jackson, padedamos *barristers* P. Sales ir J. Stratford, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Petite, C. Docksey ir P. Aalto, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą, iš dalies nesuteikiantį ieškovui galimybės susipažinti su tam tikrais dokumentais, nurodytais 2002 m. spalio 14 d. ir 15 d. Tarybos susirinkimo „Teisingumas ir vidaus reikalai“ darbotvarkėje,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,

posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. birželio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Tesisinis pagrindas

¹ EB 255 straipsnyje numatyta:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą būstinę valstybėje narėje, turi teisę susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais laikantis pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų.

2. Bendrus principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.

<...>“

- 2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) 1, 2, 3, 4, 6 ir 11 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(1) Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartimi žymimas naujas etapas dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių.

(2) Atvirumas leidžia piliečiams daugiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybę piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES <...> 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

(3) Birmingeme, Edinburge ir Kopenhagoje vykusių Europos Vadovų Tarybos susitikimų išvadose akcentuojama didesnio skaidrumo Sąjungos institucijų veikloje taikymo būtinybė. Šiuo reglamentu konsoliduojamos iniciatyvos, kurių jau ėmėsi institucijos, siekdamos padidinti sprendimų priėmimo proceso skaidrumą.

(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kuo veiksmingesnę bei numatyti tokios galimybės bendrus principus ir ribas pagal ES <...> 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

(6) Didesnės susipažinimo su dokumentais galimybės turėtų būti numatytos tais atvejais, kai institucijos atlieka teisės aktų leidimo funkcijas, įskaitant ir tuos atvejus, kai joms ši teisė suteikta pagal įgaliojimą, tačiau kartu išsaugant institucijų sprendimų priėmimo proceso veiksmingumą. Galimybės tiesiogiai susipažinti su tokiais dokumentais turėtų būti kuo didesnės.

<...>

(11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau išimčių tvarka reikėtų apsaugoti tam tikrus visuomenės ir asmeninius interesus. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos išimties reikalingumą, institucijos turėtų atsižvelgti į Bendrijos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

3 Minėto reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„Išimtys

1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) visuomenės intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

— gynybos ir kariniais reikalais,

— tarptautiniais santykiais,

— Bendrijos arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika;

b) individo privatumu ir neliečiamumu, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

- komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinę nuosavybę,

- teismo proceso ir teisinių nuomonių,

- inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė -- svarstymų ir preliminarinių konsultacijų minimos institucijos viduje dalis-, — nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

Bylos faktinės aplinkybės

- 4 2002 m. spalio 22 d. elektroniniu laišku ieškovas Tarybos paprašė leisti susipažinti su 2002 m. spalio 14–15 d. Liuksemburge įvykusio Tarybos susirinkimo „Teisingumas ir vidaus reikalai“ darbotvarkės dokumentais, tarp kurių buvo jos Teisės tarnybos nuomonė dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo.

- 5 2002 m. lapkričio 5 d. elektroniniu laišku Taryba patenkino ieškovo prašymą 15 iš 20 prašytų dokumentų atžvilgiu. Remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą, ji ieškovui nesuteikė galimybės susipažinti su keturių dokumentų, susijusių su teisės aktų pasiūlymais (Dokumentai Nr. 12903/02, 12616/02, 12616/02 COR 1 ir 12619/02), visais tekstais. Be to, Taryba, remdamasi šio reglamento 4 straipsnio 2 dalimi, ieškovui nesuteikė galimybės susipažinti su jos Teisės tarnybos pirmiau 4 punkte nurodyta nuomone (Dokumentas Nr. 9077/02). Dėl šio paskutinio dokumento Taryba nurodė:

„Dokumentas (Nr.) 9077/02 yra Tarybos teisės tarnybos nuomonė dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo.

Atsižvelgiant į jo turinį, šio dokumento atskleidimas gali pažeisti vidaus teisinių nuomonių Tarybai apsaugą, numatytą reglamento 4 straipsnio 2 dalyje. Nesant jokio konkretaus motyvo, nurodančio, kad tam tikras viršesnis viešasis interesas yra susijęs su šio dokumento atskleidimu, Generalinis sekretoriatas, palyginęs interesus, padarė išvadą, kad vidaus teisinių nuomonių apsaugos interesas yra viršesnis už viešąjį interesą, ir todėl, remdamasis reglamento 4 straipsnio 2 dalimi, nusprendė nesuteikti galimybės susipažinti su šiuo dokumentu. Ši išimtis apima visą dokumento turinį.

Todėl negali būti suteikta galimybė susipažinti su juo iš dalies pagal reglamento 4 straipsnio 6 dalį.“

6 2002 m. lapkričio 22 d. laišku ieškovas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį pateikė pakartotinį prašymą. Ieškovas šiuo klausimu tvirtino, kad Taryba klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas teisės visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais išimtis, ir nurodė, kad ginčijamų dokumentų atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas yra demokratijos ir piliečių dalyvavimo teisės aktų priėmimo procese principas.

7 2002 m. gruodžio 19 d. laišku (toliau – ginčijamas sprendimas) Taryba atmetė ieškovo pakartotinį prašymą. Dėl keturių dokumentų, susijusių su teisės aktų pasiūlymais, laiške nurodyta:

„Nors šiais klausimais Taryba padarė pažangą, aptariamų teisės aktų svarstymai dar tęsiasi. Todėl Taryba mano, kad tokiomis aplinkybėmis šių dokumentų visų tekstų atskleidimas būtų per ankstyvas ir kad, palyginus aptariamus interesus, institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugos interesus visuomet yra viršesnis už visuomenės interesą <...>, kai tai susiję su delegacijų, kurių pozicijos yra išdėstytos dokumentuose, identifikavimu, nes tai galėtų labai sumažinti delegacijų lankstumą iš naujo apsvarstyti savo poziciją arba atnaujinti debatus ir todėl rimtai pažeisti Tarybos sprendimų priėmimo procesą.“

8 Kalbant apie Tarybos teisės tarnybos nuomonę, Taryba ginčijamu sprendimu nusprendė, kad tik jos pirma dalis gali būti atskleista, o dėl likusios dalies reikia

patvirtinti 2002 m. lapkričio 5 d. sprendimą nesuteikti ieškovui galimybės susipažinti su šia nuomone. Dėl viršesnio viešojo intereso šio straipsnio prasme buvimo Taryba nurodė:

„Taryba mano, kad tokį viršesnį viešąjį interesą sudaro ne tik tai, jog šis dokumentų, kuriuose pateikta Teisės tarnybos nuomonė apie debatuose dėl teisės aktų iniciatyvų kylančius teisinius klausimus, atskleidimas atitinka bendrą interesą padidinti institucijos sprendimų priėmimo proceso skaidrumą ir atvirumą. Iš tikrųjų šis kriterijus gali būti taikomas visoms Teisės tarnybos rašytinėms nuomonėms ar panašioms dokumentams, ir dėl to Tarybai praktiškai būtų neįmanoma atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su bet kuria Teisės tarnybos nuomone pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Taryba mano, kad tokia išvada aiškiai prieštarauja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytiems teisės aktų leidėjo siekiams, nes ji užkirstų kelią šios nuostatos bet kokiam naudingam poveikiui.“

- 9 2003 m. gegužės 19 d. laišku Taryba ieškovą informavo, kad su teisės aktų pasiūlymais susijusių keturių dokumentų, su kuriais jam buvo iš dalies suteikta galimybė susipažinti, dalis tapo visiškai vieša arba likusi dalis jam buvo asmeniškai pateikta.

Procesas

- 10 2003 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktu pareiškimu ieškovas pareiškė šį ieškinį.

- 11 2003 m. spalio 20 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido Suomijos Respublikai, Danijos Karalystei ir Švedijos Karalystei įstoti į bylą ieškovo reikalavimams palaikyti bei Komisijai, Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei – Tarybos reikalavimams palaikyti.
- 12 Įstojusios į bylą šalys per nustatytą terminą pateikė savo paaiškinimus.
- 13 Atsižvelgęs į teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 14 2004 m. birželio 24 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Pirmosios instancijos teismo užduotus klausimus.

Šalių reikalavimai

- 15 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant įstojančių į bylą šalių išlaidas.

16 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimo dėl šio ieškinio tiek, kiek ginčijamas sprendimas nesuteikia galimybės susipažinti su keturių dokumentų dėl teisės aktų pasiūlymų visais tekstais,
- priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, susijusių su tuo, kad nereikia priimti sprendimo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį,
- atmesti likusią ieškinio dalį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

17 Palaikydama ieškovą Suomijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti ginčijamą sprendimą.

18 Palaikydama ieškovą Švedijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek ieškovui nesuteikiama galimybė susipažinti su Tarybos teisine nuomone.

19 Palaikydama Tarybą Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurios susijusios su jos įstojimu į bylą.

20 Palaikydama Tarybą Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo ieškinį atmesti.

Dėl teisės

21 Grįsdamas savo ieškinį, ieškovas tvirtina, kad, kalbant apie keturis su teisės aktų pasiūlymais susijusius dokumentus, Taryba pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį ir savo pareigą motyvuoti. Dėl nagrinėjamos teisinės nuomonės ieškovas teigia, kad Taryba pažeidė šio reglamento 4 straipsnio 2 dalį.

Dėl galimybės susipažinti su keturių dokumentų, susijusių su teisės aktų pasiūlymais, visu tekstu nesuteikimo

Šalių argumentai

22 Taryba tvirtina, kad pareiškiant šį ieškinį Dokumentų Nr. 12616/02 ir Nr. 12616/02 COR 1 visas tekstas nebuvo viešai paskelbtas, nors šiuose dokumentuose nagrinėjamas reglamentas jau buvo priimtas. Tačiau 2003 m. kovo 26 d. šių dokumentų visas tekstas buvo išplatintas internete. Taryba šiuo klausimu patikslina, jog nepaisant jos pastangų, kad dokumentai būtų prieinami internete, kaip tai numatyta 2002 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimo 2002/682/EB, Euratomas dėl

Tarybos darbo tvarkos taisyklių patvirtinimo (OL L 230 p. 7) II priedo „Specialios nuostatos dėl Tarybos dokumentų prieinamumo visuomenei“ 11 straipsnio 6 dalyje, ir dėl administracinio darbo didelio krūvio to nebuvo galima padaryti iki šio ieškinio pareiškimo.

- 23 Kalbant apie Dokumentus Nr. 12619/02 ir Nr. 12903/02, 2003 m. gegužės 19 d. buvo nuspręsta juos atskleisti visiškai, net jeigu su jais susijusiame teisės aktų leidimo procese dar nebuvo priimtas galutinis tekstas.
- 24 Kadangi ieškovo prašymas, susijęs su šiais dokumentais, buvo patenkintas, Taryba, palaikoma Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, mano, kad ieškinyje neteko dalyko, kiek tai susiję su atsisakymu suteikti ieškovui galimybę susipažinti su šių keturių dokumentų visu tekstu. Todėl dėl šios ieškinio dalies nereikia priimti sprendimo (1997 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Antillean Rice Mills prieš Komisiją*, T-26/97, Rink. p. II-1347, 15 punktas).
- 25 Todėl nėra reikalo atsakyti į ieškovo argumentus, susijusius su teise susipažinti su šiais dokumentais.
- 26 Ieškovas sutinka, kad dėl Tarybos sprendimo leisti susipažinti su šiais keturiais dokumentais, susijusiais su teisės aktų pasiūlymais, šis ieškinyje neteko dalyko, kiek tai susiję su galimybės jam susipažinti su šių dokumentų visu tekstu nesuteikimu. Vis dėlto jis pabrėžia, kad Taryba nepateikė jokio paaiškinimo apie savo pozicijos dėl dokumentų atskleidimo pakeitimą.

27 Jeigu vis dėlto Taryba turėtų patvirtinti, kad ji iš naujo neįvertino ginčijame sprendime esančių motyvų, ieškinys netaptų neturinčiu dalyko. Tokiu atveju Taryba negalėtų išvengti teismų kontrolės, nusprenddama atskleisti susijusius dokumentus. Be to, sprendimo teisėtumas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo datą, o tai yra teisėtumo ir teisingumo prieinamumo principų išraiška. Taigi ieškovas prašo nepatenkinti Tarybos prašymo dėl nereikalingumo priimti sprendimo ir mano, kad bet kuriuo atveju iš jos turi būti priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

28 Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad 2003 m. gegužės 19 d. laišku Taryba ieškovui pranešė apie visišką Dokumentų Nr. 12903/02, Nr. 12616/02, Nr. 12616/02 COR 1 ir Nr. 12619/02 atskleidimą.

29 Kadangi ieškovas turėjo galimybę susipažinti su šiais keturiais dokumentais, ginčijamo sprendimo panaikinimas tiek, kiek juo iš dalies nesuteikiama galimybė su jais susipažinti, nesukelia jokių papildomų pasekmių šių dokumentų visiško atskleidimo atžvilgiu.

30 Tiek, kiek ieškinys susijęs su nagrinėjama dokumentų kategorija, jis neteko dalyko, todėl nebereikia priimti sprendimo šiuo klausimu.

Dėl galimybės susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomone nesuteikimo

Šalių argumentai

- 31 Ieškovas tvirtina, kad Tarybos atsisakymas suteikti jam galimybę susipažinti su jos Teisės tarnybos nuomone pažeidžia Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį. Šiuo klausimu jis pateikia tris argumentus.
- 32 Iš esmės ieškovas mano, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalis nėra taikoma teisinėms nuomonėms, susijusioms su teisės aktų projektais. Jis konstatuoja, kad šiame straipsnyje numatyta galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais principo išimtis daro nuorodą į „teismo procesą ir teisinės nuomones“. Taigi šia išimtimi nesiekama apsaugoti visų Tarybos vidaus ar išorinių teisinių nuomonių; ji yra skirta užtikrinti, kad nebūtų atskleistos vykstančiam ar potencialiam teismo procesui parengtos teisinės nuomonės, kurios yra analogiškos advokato ir kliento susirašinėjimui, nebent atskleidimą pateisina viršesnis viešasis interesas. Be to, Europos ombudsmenas yra padaręs tokią pačią išvadą vienoje iš savo ataskaitų Europos Parlamentui.
- 33 Todėl su teisės aktų pasiūlymais susijusios teisinės nuomonės nėra saugomos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką. Nuostata, kuri gali pateisinti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su vertinant teisės aktų pasiūlymus parengtomis teisinėmis nuomonėmis, yra šio reglamento 4 straipsnio 3 dalis. Todėl Taryba, nesiremdama šia nuostata ginčijamame sprendime, padarė teisės klaidą.

- 34 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką kuo didesnio institucijų dokumentų prieinamumo principo visos išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai, remiantis kiekvienu atskiru atveju. Šiuo klausimu ieškovas tvirtina, kad Tarybos pateikti argumentai labiau patvirtina teiginį, kad teisės aktų leidėjo tikslas yra termino „teisinės nuomonės“ prasmę tiksliai apriboti tik vykstančiam ar potencialiam teismo procesui parengtomis teisinėmis nuomonėmis. Iš to išplaukia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrosios įtraukos išimtis, susijusi su „teismo procesu ir teisinėmis nuomonėmis“, neapima abiejų, t. y. teisės aktų leidimo procesui ir teismo procesui parengtų teisinių nuomonių. Nepaisant ankstesnių teisės aktų neaiškumo galimybės susipažinti su dokumentais srityje bei šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismo pateikto išaiškinimo 1999 m. gruodžio 7 d. Sprendime *Interporc prieš Komisiją* (T-92/98, Rink. p. II-3521), iš Reglamento Nr. 1049/2001 aiškiai matyti, kad „teismo procesas“ apima ne tik jo kontekste pateiktus pareiškimus ir kitus dokumentus, bet taip pat ir vykstančiam ar potencialiam minėtam procesui parengtas „teisines nuomones“.
- 35 Subsidiariai, darydamas prielaidą, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka yra taikoma šioje byloje, ieškovas, palaikomas Švedijos Karalystės, Danijos Karalystės ir Suomijos Respublikos, primena, kad ši išimtis turi būti aiškinama ir taikoma griežtai.
- 36 Taigi, ieškovo ir Suomijos Respublikos nuomone, Tarybos pateikiamas šios išimties aiškinimas yra per platus ir dėl jo pastaroji nesuteiktų galimybės susipažinti su beveik visais jos Teisės tarnybos parengtais dokumentais. Suomijos Respublika taip pat pažymi, kad Tarybos priimta pozicija pažeidžia proporcingumo principą.
- 37 Nors Tarybai ir leidžiama nesuteikti galimybės susipažinti su jos Teisės tarnybos nuomonėmis, ji tai gali padaryti tik įvertinusi kiekvieną teisinę nuomonę atskirai ir nustatiusi konkrečias galimybės susipažinti nesuteikimą pateisinančias priežastis

(1998 m. sausio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, Rink. p. II-2289, 112 punktą ir 2002 m. vasario 7 d. Sprendimo *Kuiper prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 56 punktą). Tačiau Taryba šiuo atveju neįrodė, kad nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas pažeistų teisinių nuomonių apsaugą.

- 38 Šiuo atžvilgiu Danijos Karalystė patikslina, kad Taryba neįvertino, ar nagrinėjama teisinė nuomonė galėjo būti atskleista, nes pastaroji mano, kad jos Teisės tarnybos visos nuomonės, parengtos teisės aktų leidimo procesui, sudaro kategoriją, kuriai netaikomas skaidrumo principas. Taigi, Danijos Karalystės ir Suomijos Respublikos teigimu, Taryba privalo kiekvienu konkrečiu atveju palyginti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nurodytus interesus. Suomijos Respublika taip pat priduria, kad minėtame straipsnyje numatytos išimties vertinimas reikalauja, kad būtų atsižvelgiama taip pat į laiko tarpą tarp teisinių nuomonių rengimo ir prašymo suteikti galimybę su jomis susipažinti.
- 39 Ieškovas teigia, kad iš nusistovėjusios teismų praktikos negalima padaryti išvados, jog egzistuoja bendras draudimas atskleisti visas Teisės tarnybos nuomones. Iš tikrųjų teismų praktika nedraudžia daryti skirtumo tarp teisės aktų leidimo procesui ir teismo procesui parengtų teisinių nuomonių. Be to, sprendimai, kuriais Taryba remiasi, šiuo atveju nėra reikšmingi, nes bylose, kuriose jie buvo priimti, nagrinėjamos problemos buvo susijusios su klausimu, ar Tarybos teisės tarnybos nuomonės galėjo būti pateiktos be atskiro leidimo Pirmosios instancijos teismo procesui. Ieškovas, Danijos Karalystė ir Suomijos Respublika pažymi, kad šios bylos nebuvo susijusios su Reglamento Nr. 1049/2001 taikymu. Šiuo klausimu ieškovas remiasi 1995 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Ispanija prieš Tarybą* (C-350/92, Rink. p. I-1985, 35 punktą), generalinio advokato F. G. Jacobs išvada šioje byloje (Rink. p. I-1988) ir 2000 m. lapkričio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Ghignone ir kt. prieš Tarybą* (T-44/97, Rink. VT p. I-A-223 ir II-1023, 48 punktą).
- 40 Dėl Pirmosios instancijos teismo pirmininko 1998 m. kovo 3 d. Nutarties *Carlsen ir kt. prieš Tarybą* (T-610/97 R, Rink. p. II-485), kuria Taryba remiasi ginčijamame sprendime, ieškovas tvirtina, kad šioje byloje aptariamas sprendimas uždrausti

nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą buvo priimtas laikinųjų apsaugos priemonių atveju, kuris reikalauja atlikti mažiau išsamų faktų ir pateiktų teisės klausimų vertinimą. Pirmosios instancijos teismas šioje byloje sunkiai galėjo padaryti kitokią išvadą, nenulemdamas iš anksto pagrindinės bylos baigties.

41 Dėl Tarybos teisės tarnybos nuomonių būtino nepriklausomumo, kuriuo ji remiasi, grįsdama savo atsisakymą atskleisti nagrinėjamą nuomonę, ieškovas, palaikomas Danijos Karalystės, mano, kad pagal Tarybos darbo tvarkos taisyklių 22 straipsnį ši Tarnyba gina institucijos, kuriai ji struktūriškai priklauso ir kuriai ji yra pavaldi pagal hierarchiją, interesus ir atlieka aiškų vaidmenį šios institucijos teisės aktų leidimo funkcijoje. Taigi Teisės tarnybos nuomonių atskleidimas prisideda prie pastarosios apsaugos nuo neteisėtos išorinės, ypač valstybių narių, įtakos ir prie šios Tarnybos nešališkumo užtikrinimo.

42 Be to, kaip teigia Suomijos Respublika, Bendrijų institucijų teisinių tarnybų atstovų ir pačių teisinių tarnybų užduotis skiriasi nuo institucijai nepriklausančių advokatų užduoties. Jos neturi tokio pat nepriklausomumo, kuris yra būdingas teisininko profesijai.

43 Švedijos Karalystė šiuo klausimu tvirtina, kad nors teisinėse nuomonėse esanti informacija gali patekti į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrojoje įtraukoje numatytą išimtį, institucija turi įvertinti galimybę jas atskleisti, atsižvelgdama į jose pateiktą informaciją, ir patikrinti, ar šis atskleidimas pažeistų jų apsaugą. Todėl negalima daryti bendros išvados, kad teisinės nuomonės yra konfidencialios.

- 44 Švedijos Karalystė priduria, jog teisės aktų leidėjas nesiekė, kad teisinių nuomonių atskleidimas nepatektų į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį. Ji taip pat mano, kad šio vertinimo tikslais turi būti atsižvelgta ir į kitus veiksnius. EB 207 straipsnio 3 dalyje akcentuojamas kuo didesnis atvirumas teisės aktų leidimo proceso srityje. Be to, teisės aktų leidimo proceso eigos stadija ir priimtino akto pobūdis daro įtaką šiam vertinimui.
- 45 Toliau subsidiariai ieškovas mano, kad darant prielaidą, jog Taryba pagrįstai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką, ji negalėjo teigti, kad jos Teisės tarnybos nuomonės atskleidimas pažeistų teisinių nuomonių apsaugą.
- 46 Jis Tarybą kaltina visų pirma tuo, kad ji nepaaiškino, kaip nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas pažeistų teisinių nuomonių apsaugą. Taryba iš tikrųjų tik nurodė, kad nepriklausomų teisinių nuomonių buvimas yra esminis jos funkcijoms atlikti ir kad atskleidimas sukeltų abejonių dėl teisės aktų teisėtumo.
- 47 Ieškovo nuomone, Tarybos argumentas, kad teisinių nuomonių atskleidimas galėtų paveikti jų nepriklausomumą, negali būti priimtas. Iš tikrųjų Taryba neįrodė, kaip teisinių nuomonių atskleidimas priverstų Teisės tarnybą jas pakeisti. Jų atskleidimas kaip tik Teisės tarnybą skatintų stropiai, nepriklausomai ir objektyviai veikti, nes tretieji asmenys turėtų galimybę šias nuomones įvertinti. Ieškovas priduria, kad daugelyje teisinių nuomonių apsiribojama trumpa siūlomų teisės aktų teisinio pagrindo analize, nepateikiant detalių ir konfidencialių Teisės tarnybos argumentų. Galiausiai ieškovas nurodo, kad daugelyje valstybių narių, pavyzdžiui, Italijoje arba Nyderlanduose, visuomenė gali susipažinti su teisės tarnybų ar komisijų parengtomis ir vyriausybėms skirtomis teisinėmis nuomonėmis, susijusiomis su teisės aktų pasiūlymais. Atsižvelgiant į svarbą, kuri nacionaliniame lygyje teikiama šiai galimybei susipažinti su teisinėmis nuomonėmis, ieškovas teisėtai gali tikėtis gauti šią informaciją iš Tarybos.

- 48 Dėl Tarybos argumento, jog teisinių nuomonių, susijusių su teisės aktų leidybos procedūromis, atskleidimas gali prisidėti prie galutinai priimtų teisės aktų teisėtumo ginčijimo, ieškovas pažymi, kad taikoma tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis. Tačiau Taryba nesirėmė šia išimtimi, todėl jos argumentai šiuo klausimu yra nepriimtini.
- 49 Bet kuriuo atveju pats teisinės nuomonės atskleidimas negali paveikti susijusio teisės akto teisėtumo, nes daroma prielaida, jog Bendrijų institucijų aktai yra teisėti tol, kol jų nepanaikino Bendrijų teismai.
- 50 Antra, egzistuoja viršesnis visuomenės interesas, pateisiantis visuomenės galimybę susipažinti su teisinėmis nuomonėmis, susijusiomis su teisės aktų pasiūlymais. Be to, Taryba klaidingai mano, kad atskleidimą pateisiantis viršesnis viešasis interesas nėra skaidrumo ir atvirumo principų sudėtinė dalis. Danijos Karalystė šiuo klausimu teigia, kad su sprendimų priėmimo proceso atvirumu susijęs interesas yra viršesnis už siekiant atsakyti atskleisti teises nuomones Tarybos nurodytus interesus.
- 51 Ieškovas daro išvadą, kad Taryba pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, taip pat pagrindines pilietines ir politines piliečių teises, užtikrinamas visų pirma ES 6 straipsniu.
- 52 Taryba, Jungtinė Didžiosios Britanijos, Šiaurės Airijos Karalystė ir Komisija neprieštarauja ieškovo argumentams.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 53 Reglamentas Nr. 1049/2001, priimtas pagal EB 255 straipsnį, nustato principus, sąlygas ir ribas, reglamentuojančius visuomenės teisės susipažinti su Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais naudojimąsi, siekiant užtikrinti, kad piliečiai daugiau dalyvautų sprendimų priėmimo procese, garantuoti didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje, taip pat padėti stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms.
- 54 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų teismo proceso ir teisinių nuomonių apsauga, nebent atskleidimą pateisina viršesnis viešasis interesas.
- 55 Visų pirma ieškovas tvirtina, kad teisinės nuomonės, kurias apima šis straipsnis, yra tik tos, kurias Teisės tarnybos parengė teismo procesui, o ne tos, kurios buvo parengtos institucijų teisės aktų leidybos srityje. Kadangi nagrinėjama teisinė nuomonė yra susijusi su Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymu, Reglamento Nr. 1409/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtis jai negali būti taikoma.
- 56 Tačiau perskaičius šią nuostatą, negalima padaryti išvados, kad joje numatyti tik dokumentai, galintys pažeisti teismo procesui parengtų teisinių nuomonių apsaugą.

- 57 Be to, reikia konstatuoti, kad nei 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos ir Komisijos patvirtintos taisyklės, susijusios su galimybe visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (93/731/EB, (OL L 340, p. 41)), nei anksčiau nei Reglamentas Nr. 1049/2001 priimti institucijų sprendimai dėl visuomenės galimybės susipažinti su jų dokumentais (1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas 93/731/EB (OL L 340, p. 43), 1994 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimas 94/90/EAPB, EB, Euratomas (OL L 46, p. 58) ir 1997 m. liepos 10 d. Europos Parlamento sprendimas 97/632/EB, EAPB, Euratomas (OL L 263, p. 27)) visuomenės teisės susipažinti su šiais dokumentais išimtimis konkrečiai nesiekė apsaugoti šių institucijų teisinių nuomonių. Tačiau šie tekstai apima teismo proceso apsaugą.
- 58 Iš to išplaukia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė Reglamente Nr. 1049/2001 numatyti su teisinėmis nuomonėmis susijusių išimčių, skirtingą nuo susijusios su teismo procesu.
- 59 Šiuo atžvilgiu ieškovo pateiktas aiškinimas, pagal kurį Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos teisinės nuomonės yra būtent parengtosios teismo procesui, kuriame dalyvauja institucijų Teisės tarnybos, reikalaujant, kad teisės aktų leidėjas konkrečiai tai nurodytų, numatydamas, pavyzdžiui, kad siekiama apsauga yra susijusi su „teismo procesais ir būtent teisinėmis nuomonėmis“. Tačiau šiuo atveju taip nėra.
- 60 Tiesa, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybės susipažinti su dokumentais išimtyms turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų užkertamas kelias taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su institucijų turimais dokumentais (žr. dėl Sprendimo 94/90 pagal analogiją 1999 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bavarian Lager prieš Komisiją*, T-309/97, Rink. p. II-3217, 39 punktą ir 2001 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Petrie ir kt. prieš Komisiją*, T-191/99, Rink. p. II-3677, 66 punktą).

- 61 Tačiau teismų praktikoje nurodytas principas taikomas tik apibrėžiant išimties apimtį, kai ji gali būti aiškinama skirtingai. Šiuo atveju pats terminas „teisinės nuomonės“ nesukelia jokių aiškinimo sunkumų, vadinasi, negalima daryti išvados, kad ji atitinka tik teismo procesui parengtos teisinės nuomonės. Be to, ieškovo siūlomas priešingas aiškinimas užkirstų kelią bet kokiam teisinių nuomonių nurodymo tarp Reglamento Nr. 1049/2001 numatytų išimčių praktiniam poveikiui.
- 62 Todėl terminas „teisinės nuomonės“ turi būti suprantamas taip, kad viešojo intereso apsauga gali neleisti atskleisti Tarybos teisės tarnybos ne tik teismo procesui, bet ir bet kuriems kitiems tikslams parengtų dokumentų turinio.
- 63 Be to, dėl „teismo proceso“ Sprendimo 94/90 prasme Pirmosios instancijos teismas yra nusprendęs, kad ši sąvoka apima ne tik pareiškimus ar kitus pateiktus aktus, bet ir vidaus dokumentus, susijusius su nagrinėjamos bylos parengtiniu tyrimu, taip pat susirašinėjimą tarp atitinkamo Generalinio direktorato ir Teisės tarnybos arba advokato biuro, susijusį su byla (minėto sprendimo *Interporc prieš Komisiją* 41 punktas).
- 64 Todėl, kadangi sąvoka „teismo procesas“ jau buvo išaiškinta teisės susipažinti su institucijų dokumentais kontekste, reikia manyti, kad jos apibrėžimas, atskleistas aiškinant Sprendimą 94/90, yra tinkamas taikant Reglamentą Nr. 1049/2001.
- 65 Galiausiai, kadangi teismo procesui parengtos teisinės nuomonės jau patenka į su teismo proceso apsauga susijusią išimtį Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio

2 dalies antrosios įtraukos prasme, aiškus teisinių nuomonių paminėjimas tarp išimčių turi skirtingą prasmę nuo išimties dėl teismo proceso.

- 66 Darytina išvada, kad ieškovas neturi pagrindo teigti, jog su institucijos teisės aktų leidimo veikla susijusi teisinė nuomonė, pavyzdžiui, nagrinėjama šioje byloje, negali patekti į išimtį dėl teisinių nuomonių Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrosios įtraukos prasme.
- 67 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Taryba, siekdama nustatyti, ar ji privalėjo suteikti ieškovui teisę susipažinti su jos Teisės tarnybos nuomone, teisingai rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtimi.
- 68 Antra, ieškovas teigia, kad Taryba nenagrinėjo aptariamą teisinę nuomonę, motyvuodama tuo, kad teisinė nuomonė pagal savo pobūdį yra konfidencialios. Jis taip pat ginčija Tarybos argumento, susijusio su jos Teisės tarnybos nepriklausomumo apsaugos reikalingumu, tinkamumą.
- 69 Reikia pažymėti, kad institucija kiekvienu konkrečiu atveju privalo įvertinti, ar dokumentus, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų apima Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytos išimtys (žr. dėl Sprendimo 94/90 pagal analogiją 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandų Karalystė ir Van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktą).
- 70 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad nagrinėjamas dokumentas yra Tarybos teisės tarnybos nuomonė, susijusi su Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymu.

- 71 Tačiau aplinkybė, kad nagrinėjamas dokumentas yra teisinė nuomonė, savaime negali pateisinti išimties, kuria remiamasi, taikymo. Iš tikrųjų, kaip buvo jau anksčiau paminėta, kiekviena išimtis iš teisės susipažinti su institucijų dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 turi būti aiškinama ir taikoma siaurai (žr. šiuo klausimu 2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 45 punktą).
- 72 Todėl Pirmosios instancijos teismas turi įvertinti, ar šiuo atveju Taryba nepadarė vertinimo klaidos, manydama, jog taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas pažeistų apsaugą, kuri gali būti suteikta šios kategorijos dokumentui.
- 73 Siekdama pateisinti savo atsisakymą atskleisti nagrinėjamos teisinės nuomonės visą tekstą, Taryba ginčijamame sprendime iš esmės tvirtina, kad jos Teisės tarnybos nuomonės yra svarbi priemonė, kuri jai leidžia būti užtikrintai dėl jos teisės aktų atitikties Bendrijos teisei ir kuri pagreitina diskusiją, susijusią su nagrinėjamais teisiniais aspektais. Ji taip pat teigia, kad dėl tokio atskleidimo gali atsirasti abejonių dėl teisės aktų, priimtų po šių konsultacijų, teisėtumo. Taryba taip pat remiasi minėta generalinio advokato F. G. Jacobs išvada byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą*, taip pat minėta nutartimi *Carlsen ir kt. prieš Tarybą* bei minėtu sprendimu *Ghignone ir kt. prieš Tarybą*.
- 74 Tiesa, kad šis argumentas, susijęs su apsaugos, kuria remiamasi, reikalingumu, atrodo, siejasi su visuma Tarybos teisinių nuomonių dėl teisės aktų, o ne tik su konkrečiai nagrinėjama teisine nuomone. Tačiau apskritai Tarybos motyvavimas yra pagrįstas tuo, kad papildomos informacijos, kurioje daroma nuoroda į nagrinėjamą teisinės nuomonės turinį, pateikimas užkirstų kelią išimties, kuria remiamasi, tikslui.

- 75 Be to, nors Taryba iš pradžių nesuteikė ieškovui galimybės susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad ji galiausiai sutiko atskleisti šios nuomonės vieną įžanginę dalį. Šioje įžanginėje dalyje nurodyta, kad nagrinėjamoje nuomonėje yra Tarybos teisės tarnybos konsultacijos apie Bendrijos kompetenciją trečiųjų valstybių piliečių galimybės patekti į darbo rinką srityje.
- 76 Iš to išplaukia, kad kaltinimas, jog Taryba, siekdama priimti sprendimą dėl ginčijamo prašymo susipažinti, nenagrinėjo nagrinėjamos teisinės nuomonės turinio, yra nepagrįstas.
- 77 Dėl Tarybos ginčijamame sprendime nurodytos būtybės apsaugoti šią nuomonę Pirmosios instancijos teismas mano, kad dėl nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimo taptų viešos Tarybos vidinės diskusijos, susijusios su Bendrijos kompetencija trečiųjų valstybių piliečių galimybės patekti į darbo rinką srityje ir, dar plačiau, susijusios su teisės akto, dėl kurio ji pateikta, teisėtumu.
- 78 Dėl tokios nuomonės atskleidimo, atsižvelgiant į ypatingą šių dokumentų pobūdį, gali atsirasti abejonių dėl nagrinėjamo teisės akto teisėtumo.
- 79 Be to, svarbu konstatuoti, jog Taryba turi pagrindą teigti, kad jos Teisės tarnybos nuomonės, parengtos pagal šios institucijos kitų tarnybų prašymą arba bent jau joms skirtos, nepriklausomumas gali būti interesas, kurį reikia saugoti. Šiuo atžvilgiu ieškovas nepaaiškino, kaip nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas šios bylos aplinkybėmis prisidėtų prie Tarybos teisės tarnybos apsaugos nuo neteisėtų išorinių įtakų.

- 80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Taryba, padarydama išvadą, kad egzistavo interesas apsaugoti nagrinėjamą teisinę nuomonę, nepadarė vertinimo klaidos.
- 81 Trečia, dėl viršesnio viešojo intereso Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies prasme, pateisinančio nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą, ieškovas tvirtina, kad Taryba nepatikrino tokio intereso buvimo. Šiuo atžvilgiu ieškovas mano, kad skaidrumo, atvirumo, demokratijos ir piliečių dalyvavimo sprendimų priėmimo procese principai yra viršesni viešieji interesai, pateisinantys nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą.
- 82 Tačiau reikia pažymėti, kad šiuos principus įgyvendina visuma Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų, kaip tai patvirtina šio reglamento 1 ir 2 konstatuojamosios dalys, kuriose aiškiai daroma nuoroda į atvirumo, demokratijos ir piliečių artimesnio dalyvavimo sprendimų priėmimo procese principus (žr. 2 punktą).
- 83 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, kuris pažeidžia teisinių nuomonių apsaugą, iš esmės turi būti skirtingas nuo minėtų principų, kuriais grindžiamas šis reglamentas. Jeigu taip nėra, pareiškėjas turi bent jau įrodyti, kad, atsižvelgiant į ypatingas bylos aplinkybes, rėmimasis tais pačiais principais yra perteklinis, nes viršija ginčijamo dokumento apsaugos poreikį. Tačiau šiuo atveju taip nėra.
- 84 Be to, nors ir gali būti, jog nagrinėjama institucija pati nustato viršesniąją interesą, galintį pateisinti tokio dokumento atskleidimą, pareiškėjas, kuris ketina pasiremti tokiu interesu, privalo juo remtis savo paraiškoje tam, kad institucija pareikštų nuomonę šiuo klausimu.

85 Šiuo atveju Taryba, manydama, jog viršesni viešieji interesai, kuriais remiasi ieškovas, nėra tokie, kurie pateisintų nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą, nepadarė vertinimo klaidos, todėl negalima jos kaltinti neidentifikavus kitų aukštesnių interesų.

86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šį ieškinį reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su galimybės susipažinti su Tarybos teisine nuomone nesuteikimu.

Dėl prašymo paskirti proceso organizavimo priemonės

87 Pirmosios instancijos teismas mano, kad nereikia patenkinti ieškovo raštuose pateikto prašymo paskirti proceso organizavimo priemonės, kuriuo siekiama, kad iš Tarybos būtų pareikalauta Pirmosios instancijos teismui perduoti dokumentų, kuriuos prašoma atskleisti, visą tekstą.

88 Šio prašymo dalies, kuria siekiama, kad Pirmosios instancijos teismui būtų pateikti keturi dokumentai, susiję su teisės aktų pasiūlymais, dalykas išnyko, nes ieškovui buvo suteikta galimybė susipažinti su šiais dokumentais.

89 Šio prašymo dalies, kuria siekiama, kad Pirmosios instancijos teismui būtų pateikta nagrinėjama teisinė nuomonė, nereikia nepatenkinti, nes Pirmosios instancijos teismas mano, kad jam pakanka bylos medžiagoje esančios informacijos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 90 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Šio reglamento 87 straipsnio 6 dalis numato, kad jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Pirmosios instancijos teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.
- 91 Kaip Pirmosios instancijos teismas konstatavo pirmiau, nebėra ieškinio dalyko tiek, kiek jis susijęs su galimybės susipažinti su keturių Tarybos dokumentų, susijusių su teisės aktų pasiūlymais (Dokumentai Nr. 12616/02, Nr. 12616/02 COR 1, Nr. 12903/02 ir Nr. 12619/02), visu tekstu nesuteikimu.
- 92 Savo raštuose Taryba sutiko, kad Dokumentai Nr. 12616/02 ir Nr. 12616/02 COR 1 turėjo būti ieškovui pateikti dar prieš pareiškiant šį ieškinį. Todėl Tarybos elgesys paskatino ginčo, kiek jis susijęs su šiais dviem dokumentais, atsiradimą, ir dėl to ieškovas patyrė nereikalingų išlaidų.
- 93 Kalbant apie Dokumentus Nr. 12619/02 ir Nr. 12903/02, Taryba galiausiai nusprendė juos ieškovui pateikti po šio ieškinio pareiškimo, net jeigu teisės aktai, su kuriais jie buvo susiję, ir nebuvo priimti, nepaaiškindama šį elgesį pateisinančių priežasčių.

94 Todėl Taryba turės padengti pusę savo bylinėjimosi šiame procese išlaidų bei pusę tų, kurias patyrė ieškovas.

95 Be to, kadangi ieškovas pralaimėjo bylą tiek, kiek ieškinys yra susijęs su galimybės susipažinti su Tarybos teisine nuomone nesuteikimu, iš jo priteisiama pusė jo bylinėjimosi šiame procese išlaidų bei pusė tų, kurias patyrė Taryba.

96 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį tiek, kiek jis susijęs su galimybės susipažinti su Tarybos teisine nuomone nesuteikimu.**

2. Dėl likusios dalies nereikia priimti sprendimo.

3. Ieškovas ir Taryba kiekvienas padengia pusę bylinėjimosi šiame procese išlaidų.

4. Įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Paskelbta 2004 m. lapkričio 23 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkė

H. Jung

P. Lindh